

Sygn. akt I CZ 147/05

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku B. S.

przy uczestnictwie A.S., R. S. i B. S.

o zmianę postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2006 r.,

zażalenia uczestnika postępowania R. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 20 października 2005 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika R. S. z powodu nieprzedstawienia okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania.

W zażaleniu uczestnik wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia zarzucając, że w skardze kasacyjnej zostały sformułowane zarówno podstawy kasacyjne, jak również złożono wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedstawiono stosowną argumentację dotyczącą potrzeby wykładni przepisów prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie ulega wątpliwości, że wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej (poprzednio kasacji) jest wymaganiem odrębnym od obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia. Powinno ono przybrać formę wyodrębnionego wyводу prawnego, w którym skarżący powinien wskazać, jakie okoliczności pozwalają zakwalifikować skargę do rozpoznania oraz jednocześnie uzasadnić, dlaczego odpowiadają one co najmniej jednej z ustawowego katalogu przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 22, postanowienie Sądu Najwyższego z 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002, nr 5, poz. 71, uchwała połączonych Izb: Izby Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2002 r., III CZP 72/02, OSNC 2003, nr 7-8, poz. 92).

Obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej należy do wymagań dotyczących tego szczególnego środka prawnego. Podstawowym celem skargi kasacyjnej jest nie tyle korekta orzeczeń wydawanych przez sądy powszechne, ile zapewnienie jednolitości wykładni oraz stosowania prawa, co należy do konstytucyjnych obowiązków Sądu Najwyższego. Wykazanie

okoliczności uzasadniających kontrolę orzeczenia sądu odwoławczego jest elementem konstrukcyjnym skargi kasacyjnej, umożliwiającym Sądowi Najwyższemu dokonanie stosownej oceny tego orzeczenia.

Wbrew zapatrywaniu Sądu Okręgowego uczestnik wskazał na potrzebę wykładni przepisu art. 679 § 1 k.p.c. i przedstawił argumenty na jej poparcie. Sformułował również wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (karta 80). Nie oceniając zasadności przedstawionego wyводу należy zauważyć, że z punktu widzenia zachowania warunków formalnych, którym powinna odpowiadać skarga, nie można stwierdzić, że nie zawiera ona elementu określonego w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy pominął powyższe argumenty. Wobec powyższego zażalenie jest zasadne.

Sąd drugiej instancji uprawniony jest do badania, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna, czy została wniesiona w terminie i czy nie zawiera braków formalnych, które podlegają uzupełnieniu lub które skutkują odrzuceniem skargi a limine. To zaś, czy przedstawione okoliczności, mające uzasadniać jej rozpoznanie rzeczywiście zachodzą, pozostawione jest ocenie Sądu Najwyższego. Sąd odwoławczy, w przypadku ich sformułowania przez skarżącego, nie jest władny badać nie tylko ich zasadności, ale również oceniać doniosłości wskazanych przez skarżącego zagadnień prawnych czy celności przedstawionej argumentacji.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).